

R. Locones
1991

Hells Dolly

הלו דולי

א

#201

(החנוונים פותחים את חנותיהם בבוקר)

איש א: בוקר טוב,

איש ב: בוקר אור, מה נשמע?

איש א: הפל בסדר

(נכנסם הורים וונדרגלדר)

איש ב: בוקר טוב, הורים

הורים: הממ!

איש א: איזה "גרוצי"! אין לו משהו נחמד לומר

איש ב: והוא מעולם לא מחניף!

איש א: מה הבעיה שלו?

איש ב: הוא רנוק, הוא גר לבדו, בלי אישה.

איש א: לא טוב היות אדם לבדו

הורים: ארמינגרד! איפה את!

ארמינגרד: אני פה, דוד הורים!

הורים: איפה ארוחת הבוקר שלי?

ארמינגרד: עוד רגע, דוד הורים

קורניליוס: בוקר טוב, מר וונדרגלדר

ברנבי: בוקר טוב מר וונדרגלדר

הורים: השעה שמונה... ויש שניות! אתם מאחרים!

קורניליוס: אני מצטער, מר וונדרגלדר

ברנבי: אני מצטער גם כן, מר וונדרגלדר

הוריס: נו - תתחילו לעבוד!
אמברוס: בוקר טוב, מר וונדרגלדר
איזה יום יפה
הוריס: מה אתה רוצה, פה?
אמברוס: רציתי לראות את ארמינגרד
הוריס: טוב, ראיף אותה... ועכשיו, לה מפה!
אמברוס: אבל...
הוריס: לה!
קורניליוס: מר וונדרגלדר... האם אנחנו יכולים לקחת יום חופש
השבוע
ברנבי: כן, לא היה לנו יום חופש בכל השנה שעברה
הוריס: אני משלים לכם לעבוד, ולא לקחת יום חופש.
התשובה - "לא"!
איש ג: גש להוריס "אטיטיגד פרופקלם" גדולה.
איש ד: נכון. האם אפשר לעשות משהו בשבילי?
איש ה: היא צריכה אשה. אז היא יהיה קצת "מלו"
איש ג: אבל איזה אשה תהיה מוכנה להתחתן עם איש בזה?
איש ד: אבל היא איש עשיר. גש לו הרבה כסף.
איש ה: אני חושב שאישה חגבל לעזור לו.

שיב: IT TAKES A WOMAN

ב

אבל מי יכול למצוא לאיש בזה אשה?

- אִישׁ ד': אֲגִיד יֵשׁ שְׁדָּכּוֹ שֶׁכּוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה
- אִישׁ ה': שְׁדָּכּוֹ עִם תְּפִיד ד' בְּזֶה צָרִיהָ לְהִיּוֹת עוֹשֶׂה - נִפְלְאוֹת...
- דולני': שְׁלוֹם, רַבּוֹתִי. תָּנִי לִי לְהַצִּיג אֶת עֲצָמֵי.
- אֲנִי דוֹלֵי לִי בִי.
- וְאֲנִי שְׁדָּכְנִית....
- אמברוס': וְכֵן גַּם עוֹשֶׂה - נִפְלְאוֹת...
- אמברוס': שְׁלוֹם, גְּבֵרְתִי.
- דולני': לָמָּה אֲתָּה פֶל-פֶּה עָצוּב?
- אמברוס': אֲנִי אוֹהֵב אֶת אַרְמֵי נַגְרֵד, אֲבָל הַדּוֹד שְׁקָה - הוֹרִים
- וּוֹנְדֵרְגֵלְדֵר - לֹא יָתוּ לִי לְהַתְחַמוּ אִיְתָהּ, פִּי אִינוּ לִי
- פֶּסֶף.
- דולני': אִינוּ בַּעֲיָהּ. יֵשׁ לִי תוֹכְנִית.
- לֵךְ עִם אַרְמֵי נַגְרֵד הַעֲרָב, בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה, לְמַסְעָדָה הַרְמוֹנִיָּה
- גֵּרְדוֹ.
- תְּהִיָּה תַחְרוּת רִי קֶגֶד. אִם תִּנְצָחוּ, תִּקְבְּלוּ פָּרֶם שֶׁל מֵאָה
- דוֹלֵר.
- אמברוס': מֵאָה דוֹלָר! זֶה נִפְלֵא!
- תוֹדָה! אַרְמֵי נַגְרֵד!
- (דולני נכנסת לחנות של וונדרגלדר)
- קורניליוס': אֲפֹשֶׁר לַעֲזוֹר לָךְ, גְּבֵרְתִי?
- ברנבי': כֵּן, אֲפֹשֶׁר לַעֲזוֹר לָךְ?
- דולני': אוֹי וְאֲבוֹי - רְאִיתִי אֲנָשִׁים יוֹתֵר שְׂמֵחִים
- "בְּפִגְנֵרָאֵל פִּלּוֹר"!
- קורניליוס': אֲנַחְנוּ רוֹצִים יוֹם חוֹפֶשׁ אֶחָד בְּנִיג - יוֹרֵק
- ברנבי': אֲבָל הַבּוֹס לֹא יָתוּ לָנוּ
- דולני': אֲנִי יִכְוֶלָה לְסַדֵּר אֶת זֶה

נָא לְנִסּוּעַ בַּיּוֹם לְנִי יוֹרְק... .

וְחַעֲשֵׂה לִי טוֹבָה. לְכוּ לַחֲנוּת הַפּוֹבְעִים, לְקַבֵּל פּוֹבַע
שְׁקֵנִיתִי. הִנֵּה הַפְּתוּבָת.

אָבֵל מֵר וּוּנְדֵרְגֵלְדֵר?

קורניליוס:

פֹּן - מַה עִם מֵר וּוּנְדֵרְגֵלְדֵר?

ברנבי:

אַל פִּדְאָגוּ לָזֶה. אֲנִי אֲסַדֵּר אֶת הַפֶּל

דולי:

(ברנבי, קורניליוס, ארמרוס וארמינגרד ואחרים

שָׂרִים: (PUT ON YOUR SUNDAY CLOTHES

אוּ, מֵר וּוּנְדֵרְגֵלְדֵר... .

דולי:

מִי רוֹצֶה אוֹתוֹ

הוריס:

אוּ... .אֲנִי רוֹצֶה אוֹתָהּ

דולי:

שְׁמִי דוֹלִי לִיבִי. שְׂדַכְנִית... .

מִיִּשְׁהִי רוֹצֶה לְפַגּוֹשׁ אוֹתָהּ

מִיִּשְׁהִי?

הוריס:

פֹּן, הִיא חֲכָמָה, וְעֹשִׂיָהּ, וְיִפָּהּ, וְעֹשִׂיָהּ, וְיִצְעִיָהּ... .

דולי:

אֲמַרְתִּי כִּבְרָ שְׁהִיא עֹשִׂיָהּ?

הַמַּמ... .זֶה נִשְׁמַע מְעַנְנִי

הוריס:

טוֹב: נָא לְהִיּוֹת בְּמַסְעֵדַת הַרְמוֹנָה גְרָדוּ, פְּנִי יוֹרְק הַעֲרָב

דולי:

בְּשַׁעַה שְׂמוֹנָה. וְאַל תִּגִּיעַ מְאוֹחֵר!

ג

"גוֹלִי גִי", קוֹרְנִלְיוֹס. נִי יוֹרְק הִיא עִיר גְּדוֹלָה

ברנבי:

וְנַפְלָאָה... .

קורניליוס:

נֹו, בַּחֲוָרִים... .מַה אַתָּם מַחְפְּשִׂים?

שוטר:

אֲנַחְנוּ לֹא אוֹהֲבִים בַּחֲוָרִים שְׂסַתֵּם עוֹמְדִים בְּרָחוֹב... .

ברנבי : אַנְחֵנוּ מְחַפְּשִׁים אֶת חֲנוּת הַפּוֹבְעִים שֶׁל אִירֹן מְלוֹךְ -
שוטר : גְּבָרִים... בְּחֲנוּת הַפּוֹבְעִים שֶׁל נָשִׁים? מַה הַבְּעִיָּה
שֶׁלְכֶם?

קורנליוס : דּוֹלֵי לְבֵי שְׁלָחָה אוֹחֵנוּ לְקַחַת כּוֹבֵעַ בְּשִׁבְיָהּ -
שוטר : בְּסֵדֶר... אָבֵל אֲנִי לֹא רוֹצֵה צְרוּת מִכֶּם, מְבִינִים?
ברנבי : מְבִינִים...

שוטר : בּוֹקֵר טוֹב, גְּבֵרַת מוֹלוֹךְ, גְּבֵרַת פִּי -
איריון : בּוֹקֵר טוֹב שוֹטֵר

מיני : מִי הַבְּחוּרִים הֵם?
שוטר : הֵם אָמְרוּ שְׁדוֹלֵי לֵיבֵי שְׁלָחָה אוֹתָם לְקַבֵּל כּוֹבֵעַ בְּשִׁבְיָהּ
איריון : אוֹ כּוֹ, דּוֹלֵי לֵיבֵי... חֲבֵרָה טוֹבָה שְׁלִי
רַגַע - אֲנִי אֶלֶף לְקַחַת אֶת הַכּוֹבֵעַ.
מיני : מִינֵי בּוֹאִי...

קורנליוס : בְּרַנְבִּי... אִירֹן - הִיא הַבְּחוּרָה הַיְּפָה בִּיּוֹתֵר בְּעוֹלָם...
אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָהּ

ברנבי : וּמִינֵי פֶה... הִיא גַם כּוֹ... לֹא רָעָה

מיני : אִירֹן! אֵיזָה גִ'נְטֵל־מֵנִים נְחַמְדִים.

איריון : אִם הֵם חֲבֵרִים שֶׁל דּוֹלֵי, הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲשִׂירִים
גַם כּוֹ!

מיני : פַּעַם בְּחַיִּי, אֲנִי רוֹצֵה שְׁאִישׁ נְחַמְד וְעֲשִׂיר יְלוֹוָה אוֹתִי
לְאֶרֶזְחַת עֶרֶב מִיּוֹתֵדֶת

איריון : מְקוֹם כְּמוֹ... הַרמוֹנְיָה גֵרְדוֹ

מיני : כּוֹ, בְּדִיוֹק!

דולי : אוֹ שְׁלוֹם. אֵיזוֹ הַפְּתָעָה... קוֹרְנִלְיוֹס וּבְרַנְבִּי - חֲבֵרֵי

הַיְּקָרִים... פֶּה בְּנִיּוֹ יוֹרֵק.

איריון : שְׁלוֹם, דּוֹלֵי, מַה נִּשְׁמַע...
5

דולי : הפל בסדר, תודה.

תפירי את קורנליוס הקל, ופרנבי

איריו : נעים מאוד - מה את עושה בניו יורק, דולי

דולי : יש לי פגישה הקרב בהרמוניה גרדו

מיני : או, איזה יופי

דולי : רגע - יש לי רציון פנטסטי : אתם תבואו איתי -

קורנליוס ואיריו, ובהבי ומיני!

קורניסליוס : אבל...אה...

איריו : אני היתי אוהבת את זה!

ברנבי : (בלחש) קורנליוס-איו לנו פספ לארוחת ערב פצה!

מיני : חלמתי שמשנהו פצה יקרה לי

דולי : קורנליוס - היום יהיה יום חופש שאתם לא תשפחו.

נאבל, נרקוד.

קורנליוס : אבל דולי, איו לנו פספ...

ואנחנו לא יודעים לרקוד

דולי : איו בעיה. אל תדאג. אני אלמד אתכם לרקוד

שיר : I'M DANCING

ד

קורנליוס : פרנבי - אני בן שלושים שנה. ואני עוד לא נישקתי

בחורה

ברנבי : אולי היום - קורנליוס, תעשה את זה!

ארמינגרד : או אמברוס, אני מקוה שדוד הוריס יתן לנו את

הברכה שלו ויתן לנו רשות להתחתן

ואם נרקוד יפה בהרמוניה גרדו, נקבל את הפסוק שאנחנו צריכים...	אמברוס:
מיני - אוילי קורניליוס ופרנבי הם הצ'אנס האחרון שלנו. למצוא שמחה בחיננו...	איריו:
מגיע לנו קצת שמחה בחיים...	מיני:
או, הורים וונדרגלדר, מה נשמע?	דולי:
בסדר, גברת ליבי. אני צועד במצעד היוזם. ואל תשפח - הערב - יש פגישה בשעה שמונה בהרמוניה גרדו	הורים:
אני לא אשפח. סליחה...הנה בא המצעד אני לא רוצה שיהא יעבור בלעדי...שלום גם אני לא רוצה שהמצעד יעבור בלעדי...	דולי:

שיר: BEFORE THE PARADE PASSES BY

ה

תספורו! איריו ומיני פי...	קבצו א:
כן, עם שני אנשים	קבצנית ב:
לאו הם הולכים?	קבצו ג:
אני שמצתי הרמוניה גרדו! אוווו!	קבצנית ד: כולם:
אם פה, בטח הם עשירים!	א:
בטח הם יאכלו "פילי מיניון" וישתו שמפניה	ב:
וירקדו וואלס	ג:
וישתו תה עם האצבע הקטנה למעלה	ד:

- א = וַיִּדְבְּרוּ כַּמּוֹ גִּנְטֵל־מַנִּים וְ"לִידֵים"
- ב = וַיִּסְעוּ בְּלִי מוֹזִיו עִם נֶהֱג
- ג = אַה... אֲנִי מִתְפַּלֵּל שִׁיּוֹם אֶחָד אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה אֶת כָּל זֶה...-
- ד = זְכוּל לְהִיוֹת... אִם רַק הִיְתָה לָנוּ אֶלֶי גִּנְטִימָה!

שִׁיר : WE'VE GOT ELEGANCE

1

- רודולף : מְלַצְרִים - הַקְּשִׁיבוּ : הָעָרֵב יִהְיֶה עָרֵב מִי וְיִחַד שְׁבִשְׁבִי לָנוּ
- הרי : לָמָּה כָּל פֶּה מִי וְיִחַד?
- דני : כֵּן , מַה יִּקְרָה הָעָרֵב?
- סטנלי : יֵשׁ לָנוּ תָּמִיד הַרְּפָה אוֹרְחִים
- רודי : אֲבֵל הָעָרֵב יֵשׁ לָנוּ גַם כֵּן חֲתוּרֹת רִיקָד...-
- מני : ...עִם פָּרְסִים
- רודולף : זֶה יוֹתֵר מְזֶה... אֲנִי שָׂמַח לְהוֹדִיעַ שְׂדוּלִי לִיבִי חֲחֻזוֹר
- הרי : לָפֶה הָעָרֵב!
- דני : דוֹלִי לִיבִי?!
- סטנלי : פֶּה הָעָרֵב?!
- רודי : אֵיזָה חֲדָשׁוֹת טוֹבוֹת!
- מני : לֹא רָאִינוּ אֶת דוֹלִי כָּכָר כִּמָּה שָׁנִים!
- רודולד : שׁוֹב יִהְיֶה כַּמּוֹ פֶּסְטִיבֵל בְּהַרמוֹנִיָּה גֶרְדוֹ!
- רודולד : אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּסֹדֵר...-
- קורניליוס : לְכַבוֹד דוֹלִי לִיבִי! לַעֲבוּדָה!
- קורניליוס : שְׁלוֹם , וְעָרֵב טוֹב אֲנַחְנוּ רוֹצִים שׁוֹלְחוֹ לְאַרְבָּעָה

גב' רודולף: גב' שגדל? קורניליוס הקל

גב' רודולף: קורניליוס הקל? אני מצטערת-אין לנו מקום
הערב

אירין: את לא מבינה... זה בקורניליוס הקל, חבר של
ברוקי פלרס והאסטורס!

גב' רודולף: רוקי פלרס ואסטורס?

או... רגע. אה, כן... יש לנו שולחן בשבילכם.

רודולף! שולחן לארבעה - מר הקל וחבריו.

הורים: שלום. שמי הורים וונדרגלדר...

אני צריה לפגוש מישהי בשם ארנסטיו סמפל

ארנסטיו: או, מר וונדרגלדר. שלום. אני ארנסטיו סמפל.

גב' רודולף: רודולף - שולחן לשניים.

מר הורים וונדרגלדר

אמברוס: זו טעות גדולה... אנחנו לא שני כים למקום כזה...

נחזור ליונקרס

ארמינגרד: לא אמברוס. זה הצ'אנס הנחיד שלנו למצוא את הפסג

ולשכנע את הדוד הורים שאנחנו יכולים להתחתן

גב' רודולף: אפשר לעזור לכם?

אמברוס: באנו לתחרות הריקוד...

גב' רודולף: רודולף - עוד שנים לתחרות - הריקוד

רודולף: הנה היא באה! היא הגיעה!

דולי ליבי!!!

שיבה הלו דולי

ארנסטיון : אַתָּה רוֹאָה - דוֹלֵי הִיא מְפּוֹרָסֶמֶת, וּמְאֹד פּוֹפּוּלָרִית!
 הוריס : המממ? או... בְּנִרְאָה.

מלצר א : סְלִיחָה, אַתָּם מוֹכְנִים לְהִזְמִין אֶת הָאוֹכֵל?

ארנסטיון : כּוֹ, תָּבִיא לִי כָּל מֵה שֵׁשׁ בַּתְּפָרִיט

הוריס : הַכֵּל? הַבִּיל יִהְיֶה חֲמֵשׁ מְאוֹת דוֹלָר!

ארנסטיון : נו... אֲנִי רֵעֵבָה. וְאֲנִי אוֹהֶבֶת לְטַעוֹם קֶצֶת מִכָּל מֵה שֵׁשׁ...

מלצר א : בְּסֵדֶר גְּבֻרָת... אַתָּה, אֲדוֹנִי?

הוריס : בְּשִׁבְלִי רַק פּוֹס מִים.

(היא לוקחת אוכל ממגשים של מלצרים אחרים)

ארנסטיון : לָמָּה אַתָּה דוֹאָג כָּל-כֵּן עַל הַכֶּסֶף שְׁלֹהָ?

הוריס : לָמָּה אִם אוֹכֵלָת כָּל-כֵּן הַרְבֵּה?

ארנסטיון : לָמָּה אַתָּה אֵף פַּעַם לֹא מְחַיֶּה?

הוריס : לָמָּה אַת אוֹכֵלָת כְּמוֹ חֲזִיר!

ארנסטיון : תִּשְׁמַע, הוֹרִיס סֵנְדְרוֹגְלֶדֶר : אִם אֲנִי חֲזִיר, לְפָחוֹת אֲנִי חִי.

אַתָּה - כְּמוֹ מַח!

הוריס : מַח?

ארנסטיון : אַתָּה לֹא אוֹהֵב אַחֵרִים, וְאַחֵרִים לֹא אוֹהֲבִים אוֹתָה...
 חוץ מ...

הוריס : חוץ ממי?

ארנסטיון : אִם אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ, אֵד אַתָּה עֵיזֵר!

שְׁלוֹם מֵר סֵנְדְרוֹגְלֶדֶר.

(האוכל מגיע)

שֵׁים אֶת זֶה בְּ"דוּגִי" - בַּג" - וְתוּ לוֹ פְּצִיק
(יוצאח)

בשולחן של קורניליון וברנבי...

מלצר ב: אַתָּם דוֹאֵיט ~~א~~ עוֹד אַלֶּהוּ.

ברנבי:
~~מלצר~~

בו... אַפְּשֶׁר לְקַבֵּל עוֹד שְׂמִפוֹ?

מלצר ב: בְּטַח, גְּבִירוֹתִי.

ברנבי: אֲסַלְּחָנוּ לָנוּ גְּבִירוֹתִי, קְרָגַע...
(בלחש) קורניליוס - מַה נַּעֲשֶׂה?

המלצר יָבִיא אֶת הַחֲשֻׁבוֹ וְאִיו לָנוּ פֶּסֶף!

קורניליוס: אֲנִי לֹא יוֹדָע...

אֲנַחְנוּ בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת

ארנסטיון: אִוְ קִי - דוֹלִי - הֲגַא שְׁלָהּ.

דולי: אִוְדָה אָרְנֶסְטִיו...
אֶה שְׁלוֹם, הוֹרִיס, מַה נִּשְׁמַע?

הוריס: דוֹלִי, אֲנִי פוֹעֵס עֲלֶיךָ.

דולי: הַפְּגִיֶּשֶׁה עִם אָרְנֶסְטִיו לֹא הִיְתָה טוֹבָה?

הוריס: נוֹרָא!!!

דולי: אִוְ שִׁשִּׁשׁ! יֵשׁ הוֹדָעָה

בעל הבית: גְּבִירוֹתִי וְרַבּוֹתִי!

הַעֲרָב, אֲנַחְנוּ שְׂמַחִים לְקַבֵּל אֶת פְּנֵיךָ שֶׁל חֲבֵרָה טוֹבָה

שֶׁל הַרְמוֹנָה גְרָדִיו - דוֹלִי לִיבִי

כולם: (מוֹתָאִים כַּפִּיִים)

בעל הבית: וְגַם כּוֹ, הַעֲרָב, אֲנַחְנוּ שְׂמַחִים לְהַצִּיג לְפָנֶיכֶם אֶת

אֲחֵרֶת הַרְיָקוֹד שְׁלָנוּ. הַזֶּה שְׂיִרְקוֹד הַכִּי יִפָּה יִקְבֵּל

פֶּרֶס - מֵאֵה דוֹלָר.

כולם: (מוחאים כפיים)
 אמפרים: זֶה הַצָּ'אנֶם שְׁלָנוּ, אַרְמֵנְגֵרְד - נִלְהָ!
 קורניליוס: מָאָה דוֹלְר - פֶּרְנֵבִי - אִם נִנְצַח, יִהְיֶה לָנוּ כֶּסֶף לְשֵׁלֶם
 אַתְּ הַצָּ'ק! נִלְהָ!
 בעל הבית: יוֹפִי - הֵשׁ לָנוּ שֶׁבַע דוֹגוֹת...
 נִמְחָא פֶּפִיִּים לְרוֹקְדִים שְׁלָנוּ.
 כולם: (מוחאים כפיים)
 (הם רוֹקְדִים דָּקָה.)
 הוריס: אַרְמֵנְגֵרְד! מַה אַתְּ עוֹשֶׂה שָׁם!
 ארמינגרד: דוֹד הוֹרִיס!
 ברנבי: מַר וּנְדֵרְגֵלְדֵר!
 הוריס: קוֹרְנִילְיוֹס - וּפֶרְנֵבִי - מַה אַתְּ עוֹשֶׂים?
 לְמָה אַתָּה לֹא בַחֲנוּת?

(הוא הלך לתפוס אותם, התנגש עם מלצר עם מגש מלא
 הם נופלים - יש מלחמת אוכל)
 בעל הבית: מִשְׁטָרָה - חֶקְרָאוּ לְמִשְׁטָרָה!
 (שוטרים נכנסים ועושים "סדר" במקום)

ח

השופט: סֵדֶר בְּבֵית - הַמִּשְׁפָּט! סֵדֶר בְּבֵית - הַמִּשְׁפָּט!
 או קי - תִּגִּיד לִי מַה הַבַּעֲיָה
 כולם: (מדברים באותו זמן)
 שופט: שִׁקֵּט! אַתָּה - תִּתְחִיל...
 בעל הבית: הֵם קָרְסוּ. אַתְּ הַהֵרְמוֹנִיָה גִדְדִיו. הַכֵּל - "רוֹאֵנְד"!

שופט: מה אתם יכולים לומר להגנתכם?
 אמברוס: זו אשמתי. רקדנו בהרמוניה גדוה פי אנחנו צריכים
 בסף פדי להתחתו
 הורים: להתחתו?
 ארמינגרד: פו... דוד הורים, אני אוהבת את אמברוס, ואנחנו
 רוצים להתחתו

שיר: (AMBROSE) - IT ONLY TAKES A MOMENT

הורים: לא גדעתי
 קורניליוס: לא, פבוד השופט. זאת אשמתי.
 רק רצינו יום חופש אחד פניו יורק,
 קצת שמחה פחיים...
 ברנבי: ואז פגשנו את אירו ומיני -
 והו חשבו שאנחנו עשירים.
 האמת היא שאנחנו עניים
 מסלחו לנו...

קורניליוס: לא גדענו ~~אנחנו~~ אהבה פבוא אף פאטה אחת
 אירו ומיני: אהבה?

שיר: (OCRNILUS + ~~BRUNO~~) - IT ONLY TAKES A MOMENT

דולי: לא, פבוד השופט. זאת אשמתי
 אני השתדלתי לסדר את חיי פל האנשים האלו...
~~אנחנו~~ רצינו לעשות שידוה פניו הורים וונדרגלד
 הורים: שידוה - פנינו?
 דולי: פו! הורים אני אוהבת אותה...

הורים: פתאום דולקי, העיניים שלי פתוחות, אני יכול לראות...

שיר: (HORISEE) - IT ONLY TAKES A MINUTE

הורים: פבוד השופט... הפל דאח אשמתי אני היתי "ג'רק" גדול.

אמפרום, ואמינגרד - אני נוטו לכם את הברכה שלי
אמברום ואמינגרד: או תודה!

הורים: קורניליום וברנבי - אפם תהיו

בחופש יום אחד בכל שבוע

קורניליום וברנבי: או תודה!

הורים: ודולקי נעל הברכיים שלו

התהיי לי לאישה?

דולקי: פרצונו, הורים

שיב: הלו דולקי

וונדרגלר: בעלמה - ימה, קדמה, צפונה או נגבה? תודה על הביקור, זר קמפר.

גרטרוד: (גרטרוד נכנסת - זקנה, חרשה וכמעט עיוורת, כשהיא מדברת וונדרגלר משתדל להשתיק אותה)

גרטרוד: הכל מוכן, מר וונדרגלר - ארמנגרד ואני רק עכשיו גמרנו לארוז את המזונות, והיא עוד נמצאת בחדר השני.

וונדרגלר: גורטרוד, בבקשה לשחוק!

אמברוס: תודה רבה, גורטרוד, תודה רבה (יוצא)

וונדרגלר: גורטרוד, תקראי לפקידים לבוא

מה, אדוני?

וונדרגלר: (צועק) תקראי לפקידים לבוא! (ארמנגרד נכנסת)

גורטרוד: (יוצאת) : אתה לא צריך לצעוק, מר וונדרגלר.

ארמנגרד: דוד, האט אמברוס דיבר איתך?

וונדרגלר: ארמנגרד, הוא טיפס ושלחתי אותו (היא מתחילה לבכות). אל תבכי, הוא אומן ולא יכול לפרנס אותך - כשתהיה תמישים

חודי לי.

ארמנגרד: אבל דוד, אני אוהבת אותו! אם לא אתחתן איתך, אמת מלב

טברו!

וונדרגלר: זאת שטות; ארמנגרד - אין דבר כזה תחת השמש, עכשיו, תתכונני

ללכת. (היא יוצאת, בוכה; הפקידים נכנסים)

קורנליוס: כן, מר וונדרגלר?

כהובי: כן, מר וונדרגלר?

וונדרגלר: יש לי חדשות בשבילכם, חברי.

ברנביל (לצד): "חברי" - הוא חולה או משהו?

וונדרגלר: אני הולך העירה היות לתצטרף למצעד של החברה שלי, וכשאני

אחזור מהעיר, תהיה לכם גברת חדשה.

ברנביל: או, אני יוחר מדי צעיר בשביל זה, מר וונדרגלר.

וונדרגלר: לא בשבילה, אדיוט - אני מתחין!

קורנליוס: אני לא מתכוון להטיל ספק על החלטתה, מר וונדרגלר, אבל

למה מישהו כמוך היה רוצה להתחתן? (וונדרגלר

והפקידים שריט "אשה דרושה פה") הפקידים יוצאים.

דולי: (נכנסת) : שלום מר וונדרגלר.

וונדרגלר: שלום, גברת לוי - יש לי חדשות בשבילה.

דולי: חדשות?

הלו דולי

(סכטט מתורגט ע"י רפאל הריט - כל הזכויות שמורות)

תמונה א'

(כתחילת המחזה, כל המקהלה שרה "פנה אל דולי")

דולי:

אתם בטח רוצים לדעת מי אני ומה אני, אל תדאגו אני

כבר מספרת לכם. שמי הוא דולי לוי - לא שזה שמי

המקורי, אלא שפעם היה לי בעל, אפרים לוי, זכרוננו

לברכה, ואני אלמנתו המסכנה נשארתי בלי בעל אבל עוד עם

שמו! ומאז פטירתו עד היום הזה, אניך אני מבודדת

את עצמי? אני משדכת שידוכים. ומה אני מקבלת מכל

זה, אולי ושאלו? אני אגיד לכם: אחרים נהנים מסריגה,

ומקריאה, מספורט... אני נהנית מלהתערב בחייהם של

כל המטפנים בעולם שלא יכולים להתחתן (ושרה "אני

שמה את היד; "אחרי השיר היא ממשיכה לדבר).

דולי:

למשל עכשיו, אולי תשאל אותי לאן אני הולכת? אני

הולכת ליונקרט, למצוא רווק זקן עשיר - הוא חושב,

מסכן, שאני מחפשת לו משהי מסוימת בעיר ניו-יורק (

מתחילה לצאת) אה להגיד את האמת, ותסלח לי אפרים

בעלי אבל הגיע הזמן בשבילי להתחתן שוב - (היא מחזיקת

אל הקהל) - אבל, אני משדה אותו בשביל - עצמי!

(ירצא וחושך)

תמונה ב' - חנות של וונדרגלר ביונקרט

וונדרגלר:

כבר אמרתי לך מאה פעמים - לא תתחתן עם האחיות שלי!

אמברוס:

ואני אומר לך אלו פעמים - שכן אתחתן איתה! היא

מספיק מבוגרת להחליט בעצמה, ואין חוק נגד.

וונדרגלר:

חוק? אני אומר לך, מר קמפר: רוב האנשים בעולם

טוטים הטו! יש חוקים למנוע פטע, ויש אנשים חכמים

כמותי למנוע טנות.

אני ולא חוק אמנע ממה מלהתחתן עם אורמנגרד -

שלחתי אותה מכאן הלעולם לא תלמד לאן!

אמברוס:

אורמנגרד - אינה פה?

מיני:

גברת מלוי, הסלחי לי, אבל מיותר לי לשאול למה את קושרת את הסרט הזה לכובע - זה לא נראה לי טוב.

איירין:

אבל זה בולט יותר, מיני ואם אשיב סרט מהיר על הכובע, שלי, אולי איזה גבר ישלח לב אלי - לשם שינוי! (ושרה "אני אלבט סרטים").

מיני:

גברת מלוי, אני רואה שני אנשים באוץ - והם באים לקראתינו!

איירין:

בסדר, מיני, את תקחי אחד ואני הטני! באי, מיני - נעשה את זה שחם יחכו לקנות (יוצאות; ברנבי וקורנליוס נכבטים).

ברנבי:

אין אף אחד כאן!

קורנליוס:

לא חשוב! (מסתכלים בלון) זה בטוח וונדרג'לרו נצטרך לחכות כאן עד שהוא חלק. נעמיד פנים כאלה שאנחנו קונים כובעיהם.

ברנבי:

האם זאת הרפתקאה! קורנליוס?

קורנליוס:

עזיין לא, אני חושב, בשיש לך הרפתקאה, תדע את זה.

ברנבי:

אולי לא אדע, קורנליוס. אני אגיד לך, בא נסכים על אזור ש...

סיכמא שנוכל לומר כשתיה לנו הרפתקאה, טוב? בא נאמר...

"סופגניות", בסדר קורנליוס? תאמר לי "סופגניות"

כשתיה לנו הרפתקאה.

קורנליוס:

בסדר.

איירין:

(נכנסת): שלום, ג'נסלמן.

קורנליוס:

קורנליוס הקל, כאן. (מוריד את כובעו, מממן שברנבי

יעשה כך גם כן)

ברנבי:

ברנבי, סוקר, פאו.

קורנליוס:

גברת מלוי, אנחנו מחפשים כובעיהם, רצינו חמט או טט.

ברנבי:

חמט (קורנליוס מסתכל עליו)

קורנליוס:

את מבינה, גברת מלוי, כסף לא נעשה. (לברנבי) איזה רחוב

מעניין - תסתכל ברחוב, ברנבי.

איירין:

אתם לא ממנהטן, נכון?

- וונדרגלר: כן, התחלתי להתחתן עם איירין מלוי.
 דולי: (פאלו היא מתאכזבת) : או כן? אז מזל טוב לה ולהתראות
 (מתחילה לצאת)
 וונדרגלר: חכי, משהו לא בסדר?
 דולי: תכלי שכבר החלטת, וכי מצאתי בטבילה "מציאה", ממט אשת חיל.
 וונדרגלר: כן? איך קוראים לה?
 דולי: לא משנה - אחרי הכל, אתה כבר ארוס לאירין מלוי!
 וונדרגלר: אני עוד לא התארסתי - אליה - תקבעי לי פגישה עם האשה
 הזאת. (חושב קצת)... רק, אני גם רוצה לראות את גברת
 מלוי פעם אחרונה, רק להיות בטוח.
 דולי: בסדר, אבל אל תבלבלי לי את המוח, טוב, נפגש בחנות של
 גברת מלוי מארבע וחצי אחרי הצהריים?
 קורניליוס: (נכנס) מר וונדרגלר, צריכים ללכת עכשיו; הרכבת לבנו-
 יורק עוד מעט עוזבת.
 וונדרגלר: בסדר. אז חודה רבה, גברת לוי... (לעצמו) אה- להתחתן!
 (ושר ריפריז של "אשה דרושה פה"; בתחילת הסיר הפקידים
 נכנסים ובטוף הסיר וונדרגלר יוצא).
 קורניליוס: הוא הולך לעשות כסף לבנו-יורק ואנחנו, טאריס כאן!
 ברנבי: איך שהוא, לא נראה לי פיר.
 קורניליוס: ברנבי, אני אגיד לה - נעזוב את החבת וגם אנו נסע לבנו-
 יורק, וגם אנחנו נבלה יפה!
 דולי: אתה צודק, חברי, צריכה לנצל את כל ההזדמנויות בחייה!
 (הפקידים מתרוכחים בצד).
 ארמנרד: (נכנסת עם אמברוס) או- גברת לוי, דוד הוראס לא ירשה
 לבנו להתחתן!
 דולי: אל תדאגי, ארמנרד, תבא איתי לבנו-יורק, ויחכו מאוד
 שעד שתחזור, דודך יתן לה רשות להתחתן עם דודך!
 (מציינת את אמברוס)
 אמברוס: איך את יכולה להיות בטוחה גברת לוי?
 דולי: לא יודעת, אבל בדרך כלל דברים מסתדרים בסוף לטובה.
 ברנבי: אבל קורניליוס, אין לנו כסף!
 קורניליוס: אל תדאג, ברנבי - איך שהוא נסדר (כולם שרים "לבשר
 בגדי שבת")
- חמונה ג' לחנוכה של איירין מלוי)
 איירין: (קושרת סרט לכובע)
 4/..

קורניליוס:

ברכב? (ברנבי רואה את עצמו) ברנבי, אני לא רצה ללכת
- אני רוצה לדבר עוד עם גברת מלוי.

(דולי נכנסת מחורבנית במסך הדברים של קורניליוס)

דולי:

רק רגע איירין, יקירתי, אני חושבת שהשארתי את המספחת
שלי - (ופוגטת קורניליוס, קורניליוס זוחל - שוב
למקום שלו)

דולי:

אדון מקל, חשבתי שאתה ביונקרס!

ברנבי:

גברת דולי, אל תגידילמר וונדרגלר שאנחנו - כאן!

דולי:

מי עוד נמצא פה?

ברנבי:

אף אחד אחד - רק שנינו.

דולי:

הנה, הם באים - שתחבא! (הם עטים כך)

וונדרגלר:

גברת מלוי, אני רצה שתבקרי ביונקרס.

איירין:

נשמע מעניין. יש לי עוד חבר ביונקרס.

וונדרגלר:

באמת? מי הוא?

איירין:

שמו קורניליוס הקל - מאד עשיר, ומוכר ביונקרס.

וונדרגלר:

קורניליוס הקל? הוא פקיד שלי בחנות!

דולי:

(מצילה את איירין): או אל, מר וונדרגלר - אולי הוא

עובד אצלך ביוט, אבל בליקה, קורניליוס הקל בא למנהל

ומאוד מוכר כאן. פאיש עליז ועשיר.

וונדרגלר

שטויות!

דולי:

לא - כולט מכירים קורניליוס הקל!

וונדרגלר:

זה לא אותו האיש!

איירין:

הוא אחד ממספחת הקל המפורסמת.

דולי:

איירין מלוי - אל תחשבי להחמתו איתו - אני רואה שאת

כבר מתחילה להתאהב!

מיני:

(נכנסת): אני צריכה לקבל את המפות ואז נוכל ללכת

קורנליוס:

לא, גברת - אנחנו מיונקרסט. גברת מלוי - קליטי

רוצה להראות לך יונקרסט - עיר נהדרת ... או: האם יש

מר מלוי שירצה לראות אותה גם כן?

לא, אדרן הקל - אני אמנה.

איירין:

באמת?! זה נהדר! ... עליקה, התפוננתי לומר, חבל.

קורנליוס:

אתה יודע, יש לי ידיד ביונקרסט, בשם הורט וונדרגלר -

איירין:

אתה מכירה אותו? (שני הבחורים מתכלים אחד אל השני

בפחד רב)

אה - כן, גברת מלוי; אנחנו... חבריה שלו!

ברנבי:

יש לו הרבה חבריה?

איירין:

אה - יש לו חמט או לש.

קורנליוס:

חמט (ומתכל טוב לחלון).

ברנבי:

בטח אתה רואית אותו -

איירין:

קורנליוס, הוא בא! (ורץ להצחקא)

ברנבי:

קליקה, גברת מלוי, רק תעזי לנו הפעם ונטביר אחר כך
(מתחבא).

קורנליוס:

מר הקל!

איירין:

(מראה עצמו) "סופגניוח" קורנליוס?

ברנבי:

(מראה עצמו) סופגניוח!! (וטוב מתחבאים, דולי

קורנליוס:

וונדרגלר נכנסים).

איירין, מתוקה, מה שלומך (מנטקת אותה)

דולי:

שלום, גברת מלוי.

וונדרגלר:

איזה תענוג טבאחחו (רואה את הפרובעים של הבחורים

איירין:

ומצמידה פנים כאלו שמתקנב אותם).

מר וונדרגלר חשב שהיא ראה שני אנשים פאו לפני כמה דקות.

דולי:

אנשים?! פה?! באמת, מר וונדרגלר, הדבריה איתה אומר!

איירין:

אז תבוא שניכיו איתי לדקה ונטאיר את החנובת ריקה לכמה
דקות, בסדר? (יוצאים)

דולי: אין בעיה! אני אלמד א תכס. (ושרים "אני רוקד", משך השיר, דולי מלמד אותם לרוקד)

איירין: עכשיו, אין לכם סיבות. ברנבי, קח את ידה של מיני (היא עושה כן) קורנליוס?

קורנליוס: גברת מלוי.

כולם: להתראות דולי / גברת לוי, נתראה במסעדה וכו'. (יוצאים)

דולי: ...אפרים? בעלי היקר: ...אמש נפל עליה מהתנ"ך שלי. ואפרים - זה היה יבש לגמרי, בלי צבע ובלי חיים! ופתאום הרגשתי שאני כמו העלה הח... לכו, רציתי להודיע לה שהחלטתי לחזור ולהצטרף לגזע האנושי, לפני שעובר המעד! (שרה "לפני שעובר המצעד").

תמונה ד' (בכוון המסעדה)

ברנבי: קורנליוס, עדיין אין לנו כסף. קורנליוס: אתה צודק... גבירתי, אולי במקום לנסוע למסעדה במרכבה, יותר טוב - ללכת ברגל!

מיני: מה?

איירין: זהו, מיני, פואי בלה אם מר הקל וחברו לארוצים לקחת אותנו, אז נוכל להתחדר בעצמינו?

ברנבי: אל תלכו - זה לא שאין אנחנו רוצים לקחת אתכם, זה רק -

קורנליוס: זה רק שאט באמת רוצים לנסוע באופן אלגנטי, הולכים ברגל! (ושרים "אלגנטיות"; בסוף השיר אורמנגרד ואמברוס נכנסים).

ארמנגרד: או, לטייל בפארק איתך - אמברוס - ממש לפה.

אמברוס: כן, אהובתי - פואי במשך ברגל עד המסעדה (שרים ריפריז של "אלגנטיות").

תמונה ה' במסעדה; וונדרגלר נמצא, יושב בשולחן.

איירין: (נכנסת) : מלצר!

מלצר א: כן, גברתי?

איירין: שולחן בשביל ארבע, בשם קורנליוס הקל, אנחנו רוצים השולחן הטוב ביותר.

מיני: (נכנסת): עם נוף! 9/..

מלצר א': אבל מר וונדרגלר כבר הזמין את השולחן!

וונדרגלר:

כמה פעמים כבר בפגשת איתו?

איירן:

מיני, אל תגעי במפה זו - מר וונדרגלר, דולי מגזימה, אני -

(מיני (צועקת) יש אדם שם! (חוזרת על מילים אלו אחרי כל משפט של איירן)

איירן:

אין אף אחד שם מיני, למה את טווח ממציאה? לא לדאוגו

וונדרגלר:

אם יש אדם שם, אני אוציא אותו!

דולי:

סטיות - אין אנשים שם. אני לא מסקרת- אדרבא, לשקר זה נגד

כל אמונתיו, אני בעד בצדק... אחווה ... ויותר מכל דבר

אחרי אמהותו (ושרים "תחי אמהות", משך השיר, וונדרגלר מסתדל

לראות חנשים, והכנות מובעות ממנו)

דולי:

אז אתה רואה? - אין אנשים שם (ברנבי, עוד מתחת הטולחן,

מחשש) ... גטונדתייט!

וונדרגלר:

גברת מלוי, אני לא אפריע לך יותר; אני אומר "שלום" אבל

לא "להתראות" גברת לוי; אני אשמח מאד אם תוכלי להיפגש

איתי הערב במסעדת גוהרמוניה לארחתה (עוזב).

איירן:

(מרימה את המפות) זאת הייתה בדיחה, מר הקל?

קורנליוס:

או לא, גברת מלוי, אני יכול להטפיר

איירן:

תנותר על זה, מר הקל. מיני, זה קורנליוס הקל, אחד האנשים

העשירים ביותר מכל ניו-יורק, וזה ברנבי טוקר חברו.

ברנבי:

שלום עליכם! (קורנליוס מכה אותו במרפק שלו)

איירן:

ומפני שקלקלתם את הערב שלי, לפחות אני מצפה שתקחו אותנו

לארחת הערב - במסעדת גוהרמוניה.

ברנבי:

(לקורנליוס): קורנליוס, אנחנו לא יכולים ללכת לשם - אין

לנו אף פרוטה!

קורנליוס:

אה - אנחנו לא יכולים ללכת לשם, גברת מלוי... את רוקדים שם!...

אנחנו לא יודעים איך לרקוד.

מלצר א': דולי לא חזרה לכאן מאז פטירתו של שבתאי אפרים -

מלצרים (ביחד, עומדים בשקט) : זכרונו לברכה!

מלצר ה': כמה טוב שיהיה לראות

מלצר ג': הנה היא באה - בואו נקבל את פניה בצורה הנכונה!

(דולי נכנסת בלבוש יפיפיה, וכולם שרים "הלו דולי"; ושרים אנקור אחר כך).

וונדרגלר: נו, טיבי כבר גברת לוי. איזו קבלת פנים! מישהו על

ידה כל הזמן עלול לקבל התקפת לב.

דולי: מה אמרת?

וונדרגלר: אמרתי שמישהו על ידה כל הזמן -

דולי: הורו מנדרגלר, אני מסתתרת להגיד לה עכשיו שאין

לי כל כוונה להתחתן איתה!

וונדרגלר: מה? אני לא אמרתי -

דולי: לפ, לא, מר וונדרגלר - אתה הלק בכוון אחד (מציינת)...

נאני הולכת בכיוון השני (מציינת באותו כיוון)...

וונדרגלר: לא הבנת אותי בכוון.

דולי: בסדר, מאז שהעלת את הנושא -

וונדרגלר: לא העלתי שום דבר -

דולי: בסדר, לא נדבר על זה עוד. אתה הולק בכיוון אחד (שמה

פלפל על אוכל שלו, יש רעש וצחוק מקורניליוס וכו')

תסלח לי, רגע (הולכת ומסתכלת; קורניליוס קט)

קורניליוס: גברת לוי!

דולי: מר הקל כמה טוב לראות אותה!

קורניליוס: זאת תהיה הפעם האחרונה שתראי אותי - כשאצטרך לשלם

בשביל החשבון יקחו אותי ישר לסינג-סינג.

איירין: אלו תשים מחיצה ותוסיף עוד טולחן.
מיני: מר הקל נורא עשיר, ויכעס מאוד אם לא תעשה את זה!

מלצר א': טוב מאוד, גברת. (שני מלצרי מביאים מחיצה ושולחן).

וונדרגלר: הי - מה אתם עושים?!

מלצר ב': טליחה, מר וונדרגלר, אבל מר הקל גם הזמין את המקום הזה,

ולכן אנחנו מחלקים את השטח.
וונדרגלר: זה לא אותו האיש.

(ארמנגרד ואמברוס נכנסים)

ארמנגרד: אוי - שט הדוד שלי! מה נעשה? אני לא רוצה שיראה אותנו.

אמברוס: בסדר - ארמנגרד!

מלצר ג': (שכבר שמע): אל תדאג אדוני (צועק הצידה) הי, הרי עוד

מחיצה! (מלצרים מביאים עוד מחיצה, בינתיים, קורניליוס וסן יושבים.)

איירין: מיני, מה יש בתפריט שעוד לא פכלת בתיים?

מיני: או, גברת מלוי - אף פעם לא אכלתי שום אוכל כזה.

איירין: בסדר, נזמין את כל הדברים שיש בתפריט.

מלצר ד': טוב מאוד, גברת (יוצא)

ברנבי: קורניליוס -

קורניליוס: אני יודע - אין לנו כסף. אבל אל תדאג, איר שהוא בסדר ...

או שנשב בכלא עד סוף חיינו!
(בינתיים שמים עוד מחיצה)

וונדרגלר: הי, מה קורה כאן? גברת מלוי ואני יושבים כאן. ולא יהיה

מספיק מקום!

מלצר ג': מה אמרת? גברת דולי לוי?

וונדרגלר: כן, זהו השם.

מלצר ג': (צועק): הי הרי דולי חוזרת (מלצרים באים)

מלצרים: מה?! באמת?! וכו'.

אמברוס: וגם אני כאן, מר וונדרגלר - וארמנגרד ואני מתחננים.

ארמנגרד: או, אמברוס (ומתעלפת בזרועותיו).

ברנבי: ואני ומיני פא - גם אנחנו מתחננים! נכון, מיני?

מיני: נכון! (ומחבקת אותו)

וונדרגלר: הלוא כל זה קצת מחר, הקל?

קורגיליוס: בשבילי, מר וונדרגלר, דברים לא לוקחים הרבה זמן.

(ושר "דרוש רק הרף עין").

וונדרגלר: אתה רוצה לדעת בדיוק מה אני חושב עליך, הקל?

(מלצר ג' מגיע בדיוק בזמן לראות וונדרגלר הופך את השולחן)

מלצר ג': הרי!!! (מלצרים ושוטרים באים, ולוקחים את וונדרגלר;

כולם צוחקים).

וונדרגלר: הי - מה אתם עושים? וכו'.

דולי: הורוס - תתחנן איתי עכשיו?

וונדרגלר: לעולם לא! (ומוציאים אותו)

דולי: (צוחקת, לקהל): לעזאזל! (יוצאת ומיד - חושך)

תמונה ו': ככלא; וונדרגלר נמצא

דולי: (נכנסת): שלום, מותק!

וונדרגלר: שלום, גברת לוי.

דולי: אין לי הרבה זמן, הורוס - רק באתי לומר שלום ולהתראות.

וונדרגלר: מה? דולי, אה, התכוונתי לומר, גברת לוי - את לא יכולה

לעזוב אותי!

דולי: לא, מותק? אתה תהיה בסדר... בחננת! (ושרה "בי בי, מותק")

(בסוף השיר היא רוקדת ויוצאת מהבמה).

דולי: אל תראג, מר הקל - חכה כאן (הולכת אל וונדרגלר)

הורוס, אני רוצה להודות לך על זה שלקחת אותי למטיבה הנפלאה הזאת (מחבקת אותו וגונבת את הארנק שלו). תסלחי לי עוד הפעם (חוזרת אל קורניליוס) הנה, מר הקל, תהנו הערב, תודה למר

וונדרגלר!

קורניליוס: תודה רבה, גברת לוי! (יושבים)
(המלצרים בינתיים, לוקחים את האוכל ובאים עם החשבונות).

מלצר ב': (לקורניליוס):

קורניליוס: הנה, זה בשביל החשבון, וזה - בשבילך!

מלצר ב': תודה רבה, אדוני (יוצא)

מלצר ד': (לאמברוס): בבקשה אדוני.

אמברוס: הנה, תקח.

מלצר ד': תודה, אדוני.

מלצר ג': (לוונדרגלר): בבקשה אדוני.

וונדרגלר: בסדר, הנה (לא מוצא את הארנק) - אה סליחה (כודק את הכיסים)

אה, תסלחי לי, אני לא יכול למצוא את הארנק שלי.

מלצר ג': הי הרי!! (יוצא)

דולי: אתה רצה שאני אשלם, הורוס?

וונדרגלר: לא, אני לא רוצה שתשלמי, גברת לוי!!

קורניליוס: יש בעיה כאן?

וונדרגלר: אני לא מאמין למראה עיניך. זה אותו האיש! ומח, אתה גם כאן,

ברנבי טוקר?! גברת מלוי! את כאן עם ה...ה...הפקיד הזה?!

קורניליוס: כן, היא באה איתי - ולא רק זה אלא - אני אוהב אותה,

והיא אוהבת אותי - ואנחנו התלטנו לתחתון!

איירין: קורניליוס! (ומחבקת אותו). 12/..

וונדרגלר: (קורא אחריה): דולִי! דולִי! דולִי, חֲכִי, אֶל תִּלְכִּי, (דולִי מִיד מופיעה)

דולִי: כן, הורוס?

וונדרגלר: דולִי, הִיִּיתִי טִיפֶשׁ - כֹּל הָאֲחֵרִים צוֹדְקִים... דולִי, הֲאֵם אַתְּ חִפְצָה לְהִתְחַתֵּן אִיִּתִי?

דולִי: כן, הורוס, בְּסֹדֵר... הִכְבֵּר קִנִּיתִי טְבַעַת אֲרוֹסִין (מוציאה טבעת ענקית עם יהלום) עַל חֲסִבֹּנְךָ!

הורוס: דולִי! (מתחבקים, ווונדרגלר שר "הלו דולִי"; לאט ולאט בכניסת האחרים ומצטרפים לשיר).

- וונדרגלר: נעלמה - ימה, קדמה, צפונה או נגבה? תודה על הביקור, אר קמפר.
- (גרטורד נכנסת - זקנה, חרשת וכמעט עוורת, כשהיא מדברת וונדרגלר משתדל להשתיק אותה)
- גרטורד: הכל מוכן, מר וונדרגלר - ארמנגרד ואני רק עכשיו גמרנו לארוז את המזונות, והיא עוד נמצאת בחדר השני.
- וונדרגלר: גורטרוד, בבקשה לשתיק!
- אמברוס: תודה רבה, גורטרוד, תודה רבה (יוצא)
- וונדרגלר: גורטרוד, תקראי לפקידים לבוא מה, אדוני?
- וונדרגלר: (צועק) תקראי לפקידים לבוא! (ארמנגרד נכנסת)
- גורטרוד: (יוצאת) : אתה לא צריך לצעוק, מר וונדרגלר.
- ארמנגרד: דוד, האם אמברוס דיבר איתך?
- וונדרגלר: ארמנגרד, הוא טיפש ושלחתי אותו (היא מתחילה לבכות). אל תבטי, הוא אומן ולא יכול לפרנס אותך - כשתהיה חמישים תודי לי.
- ארמנגרד: אבל דוד, אני ארבהת אותו! אם לא אחתן איתי, אמות מלב שברו!
- וונדרגלר: זאת שטות; ארמנגרד - אין דבר כזה תחת השמש, עכשיו, תתכונני ללכת. (היא יוצאת, בוכה; הפקידים נכנסים)
- קורניליוס: כן, מר וונדרגלר?
- ברנבי: כן, מר וונדרגלר?
- וונדרגלר: יש לי חדשות בשבילכם, חברי.
- ברנבי (לצד): "חברי" - הוא חולה או משהו?
- וונדרגלר: אני חולה העירה היום להצטרף למצעד של החברה שלי, וכשאני אחזור מהעיר, תהיה לכם גברת חדשה.
- ברנבי: או, אני יותר מדי צעיר בשביל זה, מר וונדרגלר.
- וונדרגלר: לא בשבילה, אדיוס - אני מתחן!
- קורניליוס: אני לא מתכוון להטיל טפס על החלטתה, מר וונדרגלר, אבל למה מישהו פמון היה רוצה להתחתן? (וונדרגלר והפקידים שרים "אשה דרושה פה") הפקידים יוצאים.
- דולי: (נכנסת) : שלום מר וונדרגלר.
- וונדרגלר: שלום, גברת לוי - יש לי חדשות משבילה.
- דולי: חדשות?

נחמן

הלו דולי

(סכסט מחורגט ע"י רפאל הריט - כל הזכויות שמורות)

תמונה א'

(בתחילת המחזה, כל המקהלה טרה "פנה אל דולי")

דולי:

אתם בטח רוצים לדעת מי אני ומה אני, אל תדאגו אני
כבר מספרת לכם. שמי הוא דולי לוי - לא טזה שמי
המקורי, אלא שפעם היה לי בעל, אפרים לוי, זכרונו
לברכה, ואני אלמנתו המטכנה נטארתי פלי בעל אבל עוד עם
שמו! ומאז פטירתו עד היום הזה, אני מבודדת
את עצמי? אני משדכת שידוכים. ומה אני מקבלת מכל
זה, אולי ושאלו? אני אגיד לכם: אחרים נהנים מסריגה,
ומקריאה, מספורט... אני נהנית מלהתערב בחייהם של
כל המטכנים בעולם שלא יכולים להתחתן (ושרה "אני
שמה את היד; "אחרי השיר היא ממשיכה לדבר).

דולי:

למשל עכשיו, אולי תשאל אותי לאן אני הולכת? אני
הולכת ליונקרט, למצוא רווק זקן עשיר - הוא חושב,
מסכן, שאני מחפשת לו מישהי מסוימת בעיר ניו-יורק (אולי
(מתחילה לצאת) אף להגיד את האמת, וחטלח לי אפרים
בעלי אבל הגיע הזמן בשבילי להתחתן שוב - (היא מחייכת
אל הקהל) - אבל, אני משדה אותו בשביל - עצמי!
(יוצא וחושר):

תמונה ב' - חנות של וונדרגלר ביונקרט

וונדרגלר:

כבר אמרתי לך מאה פעמים - לא תתחתן עם האחיות שלי!
ואני אומר לך אלף פעמים - טכן אתחתן איתן! היא
מספיק מבוגרת להחליט בעצמה, ואין חוק נגד.
חוק? אני אומר לך, מר קמפר: רוב האנשים בעולם
שוטים הם! יש חוקים למנוע פשע, ויש אנשים חכמים
כמותי למנוע שטות.
אני ולא חוק אמנע ממה מלהתחתן עם אורמנגרד -
שלחתי אותה מכאן ולעולם לא תלמד לאן!

אמברוס:

וונדרגלר:

אמברוס:

אורמנגרד - אינה פה?

קורניליוס:

לא, גברת - אנחנו מיונקרסט. גברת מלוי - הלייתי

רוצה להראות לך יונקרסט - עיר נהדרת ... או! האם יש
מר מלוי שירצה לראות אותה גם כן?
לא, אדון הקל - אני אלנה.

איירין:

קורניליוס:

איירין:

באמת? זה נהדר! ... עליקה, התכוננתי לומר, קבל.
אתה יודע, יש לי נדיד ביונקרסט, בשם הורט וונדרגלר -
אתם מכירים אותו? (שני הבחורים מסתכלים אחד אל השני
בפחד רב)

ברנבי:

אם - כן, גברת מלוי; אנחנו... חבריה שלנו!

איירין:

יש לו הרבה חבריה?

קורניליוס:

אה - יש לו חמש או שש.

ברנבי:

חמש (ומסתכל שוב לחלון).

איירין:

בטח אתה רואים אותו -

ברנבי:

קורניליוס, הוא בא! (ורץ להצחבא)

קורניליוס:

עליקה, גברת מלוי, רק תעזרי לנו הפעם ונטביר אחר פה
(מתחבא).

איירין:

מר הקל!

ברנבי:

(מראה עצמו) "סרפנניות" קורניליוס?

קורניליוס:

(מראה עצמו) סרפנניות!! (ושוב מתחבאים, דולי
וונדרגלר נכנסים).

דולי:

איירין, מתוקה, מה שלומך (מנשקת אותה)

וונדרגלר:

שלום, גברת מלוי.

איירין:

איזה תענוג שבאתם! (רואה את הפוכעים של הבחורים
ומעמידה פנים כאלו שמתקנת אותם).

דולי:

מר וונדרגלר חשב שהוא ראה שני אנשים כאן לפני כמה דקות.

איירין:

אנשים?! פה?! באמת, מר וונדרגלר, הבחורים אתה אומר!
אז תבואו שניכם איתי לדקה ונשאיר את החנות ריקה לכמה
דקות, בסדר? (יוצאים)

מיני: גברת מלוי, תסלחי לי, אבל מותר לי לשאול למה את קושרת את הטרט הזה לכובע - זה לא נראה לי טוב.

איירין: אבל זה בולט יותר, מיני ואם אשיב טרט מהיר על הכובע, שלי, אולי איזה גבר ישנו לב אלי - לשט שינוי! (ושרה "אני אלבש טרטים").

מיני: גברת מלוי, אני רואה שני אנשים בחוץ - והם באים לקראתינה!

איירין: בסדר, מיני, את תקחי אחד ואני הטני! באי, מיני - נעשה את זה שהם יחכו לקנוח (יוצאות; ברנבי וקורניליוס נכנסים).

ברנבי: אין אף אחד כאן!

קורניליוס: לא חשוב! (מסתכלים בלון) זה בטוח וונדרגלר! נצטרך לחפות כאן עד שהוא מלך. נעמיד פנים כאלה שאנחנו קונים כובעים.

ברנבי: האם זאת הרפתקאה! קורניליוס?

קורניליוס: עדיין לא, אני חושב, כשיש לה הרפתקאה, תדע את זה.

ברנבי: אולי לא אדע, קורניליוס. אני אגיד לה, בא נסכים על אן שהיא סיסמא שנוכל לומר כשתיה לנו הרפתקאה, טוב? כא נאמר...

"סופגניות", בסדר קורניליוס? תאמר לי "סופגניות" כשתיה לנו הרפתקאה.

קורניליוס: בסדר.

איירין: (נכנסת): שלום, ג'נטלמן.

קורניליוס: קורניליוס הקל, כאן. (מוריד את כובעו, מטמן שברנבי

יעשה כך גם כן)

ברנבי: ברנבי, סוקר, כאן.

קורניליוס: גברת מלוי, אנחנו מחפשים כובעים, רצינו חמש או שש.

ברנבי: חמש (קורניליוס מסתכל עליו)

קורניליוס: את מבינה, גברת מלוי, כסף לא בעיה. (לברנבי) איזה רחוב

מעניין - תתפל ברחוב, ברנבי.

איירין: אתם לא ממהטן, בכון?

וונדרגלר:

כמה פעמים כבר נפגשת איתו?

איירן:

מיני, אל תגעי במפה זו - מר וונדרגלר, דולי מגזימה, אני -

(מיני (צועקת) יש אדם שם! (חוזרת על מילים אלו אחרי כל משפט של איירן)

איירן:

אין אף אחד שם! מיני, למה את טוחט מציאה? לא לדאבו!

וונדרגלר:

אם יש אדם שם, אני אוציא אותו!

דולי:

שטויות - אין אנשים שם. אני לא משקרת - אדרבא, לשקר זה נגד

כל אמונתו! אני בעד פצוק... אחורה ... ויותר מכל דבר

אחר. אמהות! (וטרית "תחי אמהות", משך השיר, וונדרגלר משתדל

לראות חנשים, והכנות מונעות ממנו)

דולי:

אז אתה רואה? - אין אנשים שם (ברנבי, עוד מתחת השולחן,

מתעטט) ... גסונדהייט!

וונדרגלר:

גברת מלוי, אני לא אפריע לך יותר; אני אומר "שלום" אבל

לא "להתראות" גברת לוי; אני אשמח מאד אם תוכלי להיפגש

איחי הערב במסעדת גוהרמוניה לארוחה (עוזב).

איירן:

(מרימה את המפות) § זאת היתה בדיחה, מר הקל?

קורנליוס:

או לא, גברת מלוי, אני יכול להטפין

איירן:

תנוותר על זה, מר הקל. מיני, זה קורנליוס הקל, אהרן האנשים

העשירים ביותר מכל ניו-יורק, וזה ברנבי סוקר חברו.

ברנבי:

שלוט עליכם! (קורנליוס מכה אותו במרפק שלו)

איירן:

ומפני שקלקלתם את הערב שלי, לפחות אני מצפה שתקחו אותנו

לארוחת הערב - במסעדת גוהרמוניה.

ברנבי:

(לקורנליוס): קורנליוס, אנחנו לא יכולים ללכת לשם - אין

לנו אף פרוטה!

קורנליוס:

אה - אנחנו לא יכולים ללכת לשם, גברת מלוי... אה רוקדים שם!..

אנחנו לא יודעים איך לרקוד.

קורניליוס: ברכב? (ברנבי רואה את עצו) ברנבי, אני לא רצה ללכת
- אני רוצה לדבר עוד עם גברת מלוי.

(דולי נכנסת מאחורנית במשך הדברים של קורניליוס)

דולי: רק רגע איירין, יקירתי, אני חושבת שהשארתי את המספחת
שלי - (ופוגטת קורניליוס, קורניליוס זוחל - שוב
למקום שלו)

דולי: ארון מקל, חשבתי שאתה ביונקרס!

ברנבי: גברת דולי, אל נגידילמר וונדרגלר שאנחנו - כאן!

דולי: מי עוד גמצא פה?!

ברנבי: אף אחד אחר - רק שנינו.

דולי: הנה, הם באים - ותחבארו! (הם עשים כך)

וונדרגלר: גברת מלוי, אני רצה שתבקרי ביונקרס.

איירין: נשמע מעניין. יש לי עוד חבר ביונקרס.

וונדרגלר: באמת? מי הוא?

איירין: שמו קורניליוס הקל - מאד עשיר, ומוכר ביונקרס.

וונדרגלר: קורניליוס הקל?! הוא פקיד שלי בחנות!

דולי: (מצילה את איירין): או אל, מר וונדרגלר - אולי הוא

עובד אצלה ביוט, אבל בליקה, קורניליוס הקל בא למנהלון

ומאוד מוכר כאן פאיש עליז ועשיר.

וונדרגלר: שטויות!

דולי: לא - כולנו מכירים קורניליוס הקל!

וונדרגלר: זה לא איתו האיש!

איירין: הוא אחד ממספחת הקל המפורסמת.

דולי: איירין מלוי - אל תחשבי להתחתן איתו - אני רואה שאת

כבר מתחילה להתאהב!

מיני: (נכנסת:) אני צריכה לקפל את המפות ואז נוכל ללכת

אז חָשִׁיט מְחִיצָה וְתוֹסִיף עוֹד שׁוֹלְחֵן.

איירין:

מַר הַקֵּל בּוֹרָא עֲשִׂיר, וְיִכְעַס מְאֹד, אִם לֹא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה!

מיני:

טוֹב מְאֹד, גְּבַרְת. (שְׁנֵי מַלְצֵי מְבִיאִים מְחִיצָה וְשׁוֹלְחֵן).

מלצר א':

הֵי - מַה אַתָּם עוֹשִׂים?

וונדרגלר:

סְלִיחָה, מַר וּוּנְדֵרְגֵלֶר, אֲבָל מַר הַקֵּל גַּם הִזְמִין אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה,

מלצר ב':

וְלָכֵן, אֲנִי מְחַלְקִים אֶת הַשֵּׁט.

וונדרגלר:

זֶה לֹא אוֹתוֹ הָאִישׁ.

(ארמנגרד ואמברוס נכנסים)

אוי - שָׁם הִדוּד שְׁלִי! מַה נַעֲשֶׂה? אֲנִי לֹא רוֹצָה שְׁזַרְאָה אוֹתְנוּ.

ארמנגרד:

בְּסֵדֶר - אוּ מַלְצֵר!

אמברוס:

(שֹׁכֵב שָׁמַע): אַל תְּדַאָּג אֲדוֹנֵי (צוּעֵק הַצִּידָח) הֵי, הֲרֵי עוֹד

מלצר ג':

מְחִיצָה! (מַלְצֵרִים מְבִיאִים עוֹד מְחִיצָה, בִּינְתֵימֵם, קוֹרְנִילִיוֹס וְסוֹ

יוֹשְׁבִים.)

מִינֵי, מַה יֵשׁ בְּתַפְרִיט שְׁעוֹד לֹא פָּכַלְתָּ בְּחַיִּים?

איירין:

אוּ, גְּבַרְת מְלוּי - אִף פַּעַם לֹא אֲכַלְתִּי שׁוֹם אוֹכֵל כֹּזֵה.

מיני:

בְּסֵדֶר, בְּזִמְיוֹן אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁ בְּתַפְרִיט.

איירין:

טוֹב מְאֹד, גְּבַרְת (יוצא)

מלצר ד':

קוֹרְנִילִיוֹס -

ברנבי:

אֲנִי יוֹדֵעַ - אִין לְנֵה בְּסֵף. אֲבָל אַל תְּדַאָּג, אִין שְׁהוּא בְּסֵדֶר ...

קורנליוס:

אוּ שְׁנֵשֵׁב בְּכֹל עַד סוֹף חַיִּינוּ!

(בִּינְתֵימֵם שְׁמִים עוֹד מְחִיצָה)

הֵי, מַה קוֹרָה כָּאן? גְּבַרְת לוי וְאֲנִי יוֹשְׁבִים כָּאן. וְלֹא יִהְיֶה

וונדרגלר:

מְסַפֵּיק מְקוֹם!

מַה אָמַרְתָּ? גְּבַרְת דוֹלֵי לוי?

מלצר ג':

כֵּן, זֶהוּ הַשֵּׁט.

וונדרגלר:

(צוּעֵק:) הֵי הֲרֵי! דוֹלֵי חוֹזֶרֶת (מַלְצֵרִים בֹּאִים)

מלצר ג':

מַה? באמת? וכו'.

מלצרים:

דולי: אין בעיה! אני אלמד א תכם. (ושרים "אני רוקד", משך השיר,
דולי מלמד אותם לרקוד)

אייריון: עכשיו, אין לכם סיבות. ברנבי, קח את ידה של מיני (הוא עושה
כן)
קורנליוס?

קורנליוס: גברת מלוי.

כולם: להתראות דולי / גברת לוי, נהראח במסעדה וכו'. (יוצאים)

דולי: ...אפרים? בעלי היקר: ...אמש גפל עלה מהחנ"ך שלי.
ואפרים - זה היה יבש לגמר, בלי צבע ובלי חיים! ופתאום
הרגשתי שאני כמו העלה תה... לכן, רציתי להודיע לה שתחלטי
לחזור ולהצטרף לגזע האנושי, לפני שעובר המעדן! (שרה "לפני
שעובר המצעד").

תמונה ד' (כחורן המסעדה)

ברנבי: קורנליוס, עדיין אין לנו פסוף.
קורנליוס: אתה צודק... גבירתי, אנלי במקום לנטוע למסעדה
במרכבה, יותר טוב - ללכת ברגל!

מיני: מה?

אייריון: זהו, מיני, פואי נלקח אם מר הקל וחברו לארוצים לקחת אותנו,
אז נוכל להסתדר בעצמינו?

ברנבי: אל תלכו - זה לא שאין אנחנו רוצים לקחת אתכם, זה רק -

קורנליוס: תה רק שאט באמת רוצים לנטוע פאפן אלגנטי, הולכים ברגל!
(ושרים "אלגנטיות"; בסוף השיר אורמנגרד ואמברוס נכנסים).

ארמנגרד: או, לטייל בפארק איתך - אמברוס - ממש יפה.

אמברוס: נכון, אהיבתי - פואי במשיך ברגל עד המסעדה (שרים דיפריו
של "אלגנטיות").

תמונה ה' במסעדה; וונדרגלר נמצא, יושב בשולחן.

אייריון: (נכנסת) : מלצר!

מלצר א: כן, גברת?

אייריון: שולחן בשביל ארבע, בשם קורנליוס הקל, אנחנו רוצים השולחן
הטוב ביותר.

מיני: (נכנסת) : עם נורף!

9/..

מלצר א: אבל מר וונדרגלר כבר הזמין את השולחן!

דולי: אל תדאג, מר הקל - חכה כאן (הולכת אל וונדרגלר)
הורוס, אני רוצה להודות לך על זה שלקחת אותי למטיבה הנפלאה
הזאת (מחבקת אותו וגונבת את הארנק שלו). תסלחי לי עוד הפעם
(חוזרת אל קורניליוס) הנה, מר הקל, תהנו הערב, תודה למר
וונדרגלר!

קורניליוס: תודה רבה, גברת לוי! (יושבים)
(המלצרים בינתיים, לוקחים את האוכל ובאים עם החשבונות).

מלצר ב': (לקורניליוס):

קורניליוס: הנה, זה בשביל החשבון, וזה - בשבילך!

מלצר ב': תודה רבה, אדוני (יוצא)

מלצר ד': (לאמברוס): בבקשה אדוני.

אמברוס: הנה, תקח.

מלצר ד': תודה, אדוני.

מלצר ג': (לוונדרגלר): בבקשה אדוני.

וונדרגלר: בסדר, הנה (לא מוצא את הארנק) - אה סליחה (בודק את הכיסים)

אה, תסלחי לי, אני לא יכול למצוא את הארנק שלי.

מלצר ג': הי הרי!! (יוצא)

דולי: אתה רוצה שאני אשלם, הורוס?

וונדרגלר: לא, אני לא רוצה שתשלמי, גברת לוי!!

קורניליוס: יש בעיה כאן?

וונדרגלר: אני לא מאמין למראה עיניו! זה אותו האישי! ומה, אתה גם כאן,

ברנבי טוקר? גברת מלוי! את כאן עם ה...ה...הפקיד הזה?

קורניליוס: כן, היא באה איתי - ולא רק זה אלא - אני אוהב אותה,

והיא אוהבת אותי - ואנחנו החלטנו לתתנו!

איירין: קורניליוס! (ומחבקת אותו). 12/.

מלצר א': דולי לא חזרה לכאן מאז פטירתו של בעלה אפרים -

מלצרים (ביחד, עומדים בשקט) : זכרונו לברכה!

מלצר ה': כמה טוב שיהיה לראות

מלצר ג': הנה היא באה - בואו נקבל את פניה בצורה הנכונה

(דולי נכנסת בלבוש יפיפיה, וכולם שרים "הלו דולי";

ושרים אנקור אחר כך).

וונדרגלר: נו, טיבי כבר גברת לוי. איזו קבלת פנים! מישחה על

ידה כל הזמן עלול לקבל התקפת לב.

דולי: מה אמרת?

וונדרגלר: אמרתי אמישחה על ידה כל הזמן -

דולי: הורו מונדרגלר, אני מסתורחה להגיד לה עכשיו שאין

לי על פנונה להתחתן איתך!

וונדרגלר: מה? אני לא אמרתי -

דולי: לא, לא, מר וונדרגלר - אתה הלה בכיוון אחד (מציינת)...

ואני הולכת בכיוון השני (מציינת באותו כיוון)...

וונדרגלר: לא הבנת אותי נכון.

דולי: בסדר, מאז שהעלת את הנושא -

וונדרגלר: לא העלתי שום דבר -

דולי: בסדר, לא נדבר על זה עוד. אתה הולה בכיוון אחד (שמה

פלפל על אוכל שלו, יש רעש וצחוק מקורניליוס וכו')

תסלח לי, רגע (הולכת ומטתכלת; קורניליוס קט)

קורניליוס: גברת לוי!

דולי: מר הקל כמה טוב לראות אותך!

קורניליוס: זאת תהיה הפעם האחרונה שחראי אותי - כשאצטרך לשלם

בשביל החשבון יקח אותי ישר לסינג-סינג.

וונדרגלר: (קורא אחריה): דוֹלִי! דוֹלִי, חֲכִי, אֶל חֲלֻכִי, (דוֹלִי מִיד מוֹפִיעָה)

דוֹלִי: כֵּן, הוֹרוֹס?

וונדרגלר: דוֹלִי, הִיִּתִי טִיפֶשׁ - כֹּל הָאֲחֵרִים צוֹדְקִים... דוֹלִי, הֲאֵם אַתְּ חִפְצָה לְהִתְחַתֵּן אִיִּתִי?

דוֹלִי: כֵּן, הוֹרוֹס, בְּסֹדֵר... וְכִבֵּר קִנִּיתִי טִבְעַת אֲרוֹסִין (מוֹצִיאָה טִבְעַת עֲנֻקִית עִם יְהוּדָה) עַל חֲשׁוֹנֵךְ!

הוֹרוֹס: דוֹלִי! (מִתְחַבֵּקִים, ווֹנְדֵרְגֵלֵר שֶׁר "הֵלֹ דוֹלִי"; לֹאט וּלֹאט נִכְנָסִים הָאֲחֵרִים וּמִצְטַרְפִּים לְשִׁיר).

אמברוס: וגם אני כאן, מר וונדרגלר - וארמנגרד ואני מתחננים.

ארמנגרד: או, אמברוס (ומתעלפת בזרועותיו).

ברנבי: ואני ומיני פה - גם אנחנו מתחננים! נכון, מיני?

מיני: נכון! (ומחבקת אותו)

וונדרגלר: הלא כל זה קצת מחר, הקל?

קורניליוס: בשבילי, מר וונדרגלר, דברים לא לוקחים הרבה זמן.

(ושר "דרוש רק הרף עין").

וונדרגלר: אתה רוצה לדעת בדיוק מה אני חושב עליך, הקל?

(מלצר ג' מגיע בדיוק בזמן לראות וונדרגלר הופך את הסולחן)

מלצר ג': הרי!!! (מלצרים ושוטרים באים, ולוקחים את וונדרגלר;

כולם צוחקים).

וונדרגלר: הי - מה אתם עושים? וכו'.

דולי: הורוס - תתחנן איתי עכשיו?

וונדרגלר: לעולם לא! (ומוציאים אותו)

דולי: (צוחקת, לקהל): לעזזאל! (יוצאת ומיד - חושך)

תמונה ר' ככלא; וונדרגלר נמצא

דולי: (נכנסת): שלום, מותק!

וונדרגלר: שלום, גברת לוי.

דולי: אין לי הרבה זמן, הורוס - רק באתי לומר שלום ולהתראות.

וונדרגלר: מה? דולי, אה, התכוונתי לומר, גברת לוי - את לא יכולה

לעזוב אותי!

דולי: לא, מותק? אתה תהיה בסדר... בחנות! (ושרה "בי בי, מותק")

(בסוף השיר היא רוקדת ויוצאת מהבמה).

וונדרגלר:

כן, החלטתי להתחתן עם איירין מלוי.

דולי:

(כאילו היא מתאכזבת) : או כן? אז מזל טוב לה ולהתראות
(מתחילה לצאת)

וונדרגלר:

חכי, משהו לא בסדר?

דולי:

חבל שכבר החלטת, וכי מצאתי בשבילה "מציאה", ממש אשת חיל.
כן? איך קוראים לה?

וונדרגלר:

דולי:

לא משנה - אחרי הכל, האתה פבר ארוס לאירין מלוי!

וונדרגלר:

אני עוד לא התארסתי - אליה - תקבעי לי פגישה עם האשה
הזאת. (חושב קצת)... רק, אני גם רוצה לראות את גברת
מלוי פעם אחרונה, רק להיות בטוח.

דולי:

בסדר, אבל אל תבלבלי לי את המוח, טוב! נפגש בחנוכה של
גברת מלוי מארבע וחצי אחרי הצהריים?

קורניליוס:

(נכנס:) מר וונדרגלר, צריכים ללכת עכשיו; הרפבת לבנו -
יורק עוד מעט עוזבת.

וונדרגלר:

בסדר. אז חזרה רבה, גברת לוי... (לעצמו) אה - להתחתן!
(ושר ריפריו של "אשה דרושה פה"; בתחילת השיר הפקידים
נכנסים ובסוף השיר וונדרגלר יוצא).

קורניליוס:

הוא הולך לעשות כסף בניו-יורק ואנחנו, שארית כאן!

ברנבי:

אין שהוא, לא נראה לי פיר.

קורניליוס:

ברנבי, אני אגיד לך - נעזוב את החגת וגם אנו גסע לבנו -
יורק, וגם אנחנו נבלה יפה!

דולי:

אתה צודק, חברי, צריה לנצל את כל ההזדמנויות בחיים!
(הפקידים מתנווכחים בצד).

ארמנגרד:

(נכנסת עם אמברוס) או - גברת לוי, דוד הוראס לא ירשה
לנו להתחתן!

דולי:

אל תדאגי, ארמנגרד, תבאוי איתי לבנו-יורק, ויחכו מאוד
שעד שנחזור, דורך לתן לך רשות להתחתן עם דודה!
(מציינת את אמברוס)

אמברוס:

אין את יכולה להיות בטוחה גברת לוי?

דולי:

לא יודעת, אבל בדרך כלל דבריה מסתדרים בסוף לסובה.

ברנבי:

אבל קורניליוס, אין לנו כסף!

קורניליוס:

אל תדאג, ברנבי - אין שהוא נסדר (כולם שרים "לכשר
בגדי שבת")

תמונה ג' (לחנות של איירין מלוי)

(קושרת סרט לכובע)

איירין:

אני רוקד

תן לי חמש דקות מזמנה,
מאתה תצא אצלי בריקודים
שנים ידך על היד שלה
חבק את מותניה כולה
ו...חת, שתים, שלוש 3 x

אני רוקדו

כמובן שאתה רוקד מיסטר היקל
קח אותה וחבק היטב,
החזק בה והסתובב
ו... חת שתיים, שלוש 3x

יוהו! אני רוקד!

עוד סיבוב ועוד סיבוב

קליל כמו נוצה
עוף ציפור לשמים

האין אני רוקדו
אשר ראוי להערצה?

יש לו איזה שכל ברגלים?

פזמון: פי ליבי מתפוצץ מעא

כאשר מסתובב מאוד.

עכשיו לא אכב לי עד סוף החיים -

לרקוד!

עכשיו אתה מיסטר תקר
שמאל ימין להתליף הצעד

כולכם לעמוד ביד

ו...חת, שתים, שלוש 3x

פה הוא רוקד!

פה תרקוד גם פולקה

אם תיקח עשרים שיעור

או תצא בסנגו כמו חלום.

עוד אחיה רוקדו פרופסיונלי
זה ברור.

רק מה שלא יהיה תמשיך לנשור.

פזמון: כי ליבי...

אם רצית שאדם רחוק

יבוא ויהיה קרוב

אליך הלא יצמדו כש...

את רוקדת

בעיניך יש אור מחוך

הצחוק בעיניו הוא טוב

הלב לעולם לא בודד הוא כש...

את רוקדת.

צליל הקסם מנסר

על כנפי תזמורת

מרגישים אותו יוחר

כשיש לך סחרחורת.

עוד סיבוב, עוד סיבוב אחד

חרצי עוד, ועוד ועוד

עכשיו לא אכפת לי עד סוף החיים

לרקוד

אחת, שתים, שלוש...

עכשיו לא אכפת לי עד סוף

החיים לרקוד.

אשה דרושה פה

אשה דרושה פה

בגיל הפריחה

שאת הכליות בשמחה מדיחה

כן, מלאך דרוש פה

טהור כמו ילד

עם יד שכובשת

אופה ומבשלת

כן, לכן דרושה פה

תמיד אשה פה

עם אופי עדין ונעים

כן משום כך דרושה פה

רכות, אשה פה

כדי להנעים החיים.

דרושה עלמה פה

נאה אצילה

אשה מוקירה את תכונות בעלה

את הגן עוודת

פבית יש סדר

מלבד זאת בלילה

סודגת לו סוודר

ורק אם תשרת את הגברים

בבית עד מאה ועשרים.

היוד, היוד, היוד

הנ-ש-י-ם.

הסתלקו מכאן!

חביא בבוקר לך כוס קפה

תוריד האשפה בחיור, זפה זפה

מן אשה טובה

גוף ענוג ובלונדינית

שרץ פטאומרי לו:

האוכל חכיני.

זאת היא האשה פה (קו, קו)

החלשה פה (קו, קו)

עם אופי עדין ונעים (קו, קו, קו, קו)

כן, משום כך דרושה פה

אשה נוקשה פה

כדי להנעים החיים.

כן, ולכן דרושה פה

תמיד אשה פה

עם אופי עדין ונעים

כן משום כך דרושה פה

רכות אשה פה

כדי להנעים החיים.

אני אלבש סרטים

שלל סרטים אלבש לי על הגב הקיץ

הכחול ירוף ירוק ביום ורד

כך שאם יבוא איש כלבבי הקיץ

הוא יראה אותי בעוברו

וכך ימצא אותי ברוח בין-ערביים

נעצרת לפניו,

והסרטים פתאום כמו הקשת בשמים

כאן בשקט החם

יציצו עיניו,

והוא אולי ביד אותי יאחז, הקיץ.

ואולי פתאום תפרח אהבתי,

וכך בשמחה אלבש

שלל סרטים על גב

וליבי ירעש

כשהוא יראה אותי.

הלו דולי

הלו הרי
כן, הלו לואי
טוב לחזור הביתה
כדי לומר שלום
זה מצויין, נבי
אתה כאן, דני
כל שנותרה בפניך
לא שינוי אף יום

כבר יש לו טחלחות
פי בתזמורת
שיר ישן אשר שמענו כאן
מזמן

אז... הזמן דוחק חברה
תנו לי רק איזה חיק חברה
דולי, כבר לא תלך יותר מכאן

הלו דולי

כן הלו דולי
טוב שבאת הביתה
כדי לומר שלום
זה מצויין דולי
שאת כאן דולי
כל אויבך ושונאך
לא יחיו אף יום
יש לנו זמן, דולי
כי בית, דולי
כי הנר אשר כבה
נגמר מזמן

אז חזרתי, חברה

קחו את פובעי, חברה

דולי כבר לא תלך יותר מכאן

אז נעלמתי מרחוב השמחה פה

אל תוך עיני הקטנים

עכשיו כשחזרתי לרחוב השמחה פה

אני, גם כן חוזרת

אל אותם הזמנים

אותם הזמנים...

הלו, דולי

כן הלו דולי

טוב שבאת ג'ים

נעיט להיפגש

אתה חמוד, טטנלי

קצת זרוד, טטנלי

והלם לוחש

הלב רוחש

ומתרגש

צלצול כוסות, לחיים

וקריצות לחיים

וגברים עוד נושאים לך

ממובן אש...

מי מכור, חברה

חדר להשכיר חברה

דולי כבר לא תלך יותר מכאן

דולי כבר לא תלך יותר מכאן

כן, כן הלוי דולי

כן הלו דולי

טוב שבאת הביתה

כדי לאמר שלום

זה מצויין, דולי

שעכשיו דולי,

כל אויבך ושונאך

לא יחיו אף-יום.

שיפכו כוסות זין

וקראו לחיים

וגברים עוד נושאים לך כמובן
אז...

אי, אי, חברה

אין כח, בחמי, חברה

דולי כבר לא תלך יותר מכאן

אלגנטיות

בניו יורק

כאן על הטוט

כל אירחיו של מיסטר הקל כאן

מתרגשים כמו ספקטקליוולר

זה מילוי

כל איש המעט מתנפח כמו אריסטוקרט

אלגנטיות

אט אין אלגנטיות

לא תצליח כלל וכלל פה

עם פלום

לא צריך הרבה לשאול

מומי הגא עם דט פחול

נבלה בלי לרחט היום

דימונט ג'יט גטלט היום

דיבוריט שמעבו רק

ובכפות זהב נאכל מרק

אלגנטיות

אט אין אלגנטיות

לא תצליח כלל וכלל פה

עם פלום

אצילות

קוראת לנו

בפרגנות

יוצאת לנו

יש מי שבלויי סחבות לזבט

אנו עם שטרות נגיש האש

וונדר בילט מקשיב לנו

ג' פי. מורגן מחניף לנו,

אלגנטיות

כאן יש אלגנטיות.

הראיתם איך על התחתיים

הכבט לא תחנודנד

והזרת שעכשיו אנשיט

תוכיח מהחלט ש...

אלגנטיות

כל זה אלגנטיות

ואט אין (אז לא)

נצליח פה פלום

כא, כא, סוף

page 1

דק ביד קטנה
נפנף לי
כא, בא מותק
לו תראה אחי גט מרחוק
ואם שנות חזיר
משעממות הן
אל תבוא לי
על דלתי לדפוק
כי בכזבוז אחיה.
אשיר ואומר
ותיה בריא ולך מכאן
אז...

דק ביד קטנה
נפנף לי
כא, בא מותק
הלואי היות כבר בריא מזמן

הלא נהגת בי
בגועל כזה
זה כבר תגיע לי
עד כאן

דק ביד קטנה
נפנף לי בא בא מותק
הלואי היות כבר בריא מזמן

דרוש רק הרף - עין

דרוש רק הרף - עין

להעניף מבט רועד

דרוש רק הרף עין

ותרגיש שאין אתה כנודד

החזקתי בה לרגע

כמו החזקתי בה ימים

דרוש רק הרף עין

לאהוב לעולמים

הרף עין לא החזיקו בה ימים

דרוש רק הרף עין

החזיק בי רק לרגע

כמו החזיק הוא בי ימים

דרוש רק הרף עין

לאהוב לעולמים

אהבה כזאת הינה

וזאת בזכיר עדי לום אחרון

שדרוש רק הרף עין

לאהוב לעולמים

1. הלו דולי
 כן, הלו דולי
 טוב שבאת לכאן
 כדי לומר שלום
 וזה מוחלט דולי
 לולא את, דולי
 מה שנותי
 ופל חיי פה במקומו.

פירוש

א. כמה זה נחמד
 כאן אני, הורט
 קח את פובעי; הורט
 דולי כבר לא תלך יותר
 (אשה נפלאה) מכאן

הלו דולי
 כן, הלו דולי
 טוב שבאת הביתה
 כדי לומר שלום
 זה מצוינין דולי
 שאת כאן, דולי
 כל אויבין ושונאין
 לא יחיי

קח אותה וחבק היטב
 החזק בה והסתובב
 ו...חת, שתיים, שלוש א 3
 אתה רוקד.

עוד סיבוב עוד סיבוב אחד
 תרצו עוד ועוד ועוד
 עכשיו לא אכפה לי עד טוף
 החייט לרקוד

תלכט בגדי שבת
 גח כשאתה עצוב

תחבוש חידך ותצטלם ברחוב
 מצב - הרוח ועשה מיד סיבוב
 עם בגד חג
 אחת על הגג
 ומתבייש וגם נראת טוב
 השמשיה שלך צוחקת לעולם
 וכל אחד מעיף את המבט
 אח המנוז'טים והקרנזוטיס
 תמיד תוציא ומיד
 אין כמו לצוף בנורך בגדי שבת

הלו דולי.
 כן הלו דולי
 טוב שבאת הביתה
 כדי לומר שלום
 כאן, אני חבריה
 קחו את כובעי חבריה
 דולי כבר לא תלך יותר מכאן

